

Qui pensi que darrere les empreses només hi ha voluntat de guanyar diners està ben equivocat, perquè tan sols cal escoltar Ramon Piñol Villó per comprendre que s'hi amaguen sovint moltes més coses. Aquest tarraconí pateix una minusvàlidesa que li comporta haver-se d'ajudar sempre de dos bastons, però això no li ha impedit en cap moment treballar i posar-se al capdavant d'una empresa que es preocupa per donar feina a un sector de la societat que en necessita i que té dificultats per accedir-hi. Però deixem que sigui ell qui parli: **"Durant disset anys vaig treballar en una oficina tècnica d'una fàbrica de bigues de Tarragona, després em vaig lligar a la Federació Catalana de Minusvàlids i a l'Associació Tarraco Minusvàlids. Més endavant, arran de les dificultats que tenia per trobar feina, vaig entrar en contacte amb un grup d'empresaris i vam parlar d'un centre especial de treball de la Generalitat amb la idea de poder muntar un petit taller que funcionés amb gent minusvàlida. Els va semblar bé el projecte i el vam tirar endavant."**

L'any 1995, doncs, en Ramon obria una planta a l'Aldea (Baix Ebre), de més de 400 metres quadrats, que fabricava productes per a la multinacional Lear: **"Van creure en el nostre projecte i el vam poder fer realitat. Ara ja són gairebé 4000 els metres quadrats que ocupa la nostra planta i Lear continua encarregant-nos feina."** I és que la idea d'en Ramon és la de fer que una persona amb mobilitat reduïda tingui el lloc de treball suficientment adaptat per poder fer la mateixa tasca i amb la mateixa qualitat que una persona que no pateixi cap tipus de minusvàlidesa: **"Si podem fer que una persona visqui amb el cor o amb el fetge d'una altra, és absurd que no puguem canviar una cadira de lloc o inventar un enginy que ajudi algú a fer la feina amb més condicions."** I és que donar feina a una persona amb dificultats d'aquest tipus pot arribar a canviar-li la vida: **"Poder tornar a treballar significa moltes vegades reincorporar-los a la realitat que ja coneixien, facilitar-los el continuar vivint amb il·lusió, fer que se sentin útils i que se'ls reconegui com a persones que formen part de la societat. Per a mi és una gran satisfacció poder-los donar feina, perquè els ofereixo l'oportunitat que a mi em va costar tant que em donessin. He demostrat que els minusvàlids poden fer feines que no siguin ni deficitàries ni marginals."** De totes maneres, també pensa que cal tenir present totes aquelles persones que, com ell, ofereixen feines a aquest segment de treballadors: **"Es parla molt de gent que explota de manera interessada un col·lectiu com el nostre, però fins i tot a vegades arribes a pensar que benvingut sigui aquest aprofitament si beneficia tothom. Si algú m'hagués donat qualsevol feina que m'hagués ajudat a fer bullir l'olla potser no hauria muntat mai aquesta empresa, és la necessitat la que et va portant a fer coses diferents."**

Però la planta de l'Aldea no és l'única instal·lació que té Tismi a la província de Tarragona. També té una fàbrica a Móra d'Ebre (Ribera d'Ebre), una altra que s'està posant en funcionament a la Cava (Baix Ebre) i una altra a Cervera, província de Lleida: **"A Móra d'Ebre vam rebre una gran ajuda de l'Ajuntament i del Consell Comarcal, ens van posar les naus i ens van ajudar a habilitar-les. Hem arribat a tenir-hi més de 150 persones treballant. A les fàbriques de Móra, l'Aldea i la Cava, fem cablejat d'automòbil. Es tracta d'una feina que demana precisió**

i que la nostra gent pot fer sense cap problema. Per les característiques de la nostra tasca, hem de passar per uns controls de qualitat molt estrictes: hem de comprovar que no hi hagi cap problema, cap endoll mal posat o alguna fuga que faci funcionar malament el sistema." A Cervera, la indústria que té el grup Tismi produeix cablejat d'electrodomèstic: **"Treballem per a l'empresa Furas i després també cosim volants de pell per a T.R.W., que van a parar a cotxes alemanys."**

Amb cinc anys Ramon Piñol ha aconseguit, amb l'ajuda d'un equip de gent realment ben preparada, aixecar aquestes quatre plantes de fabricació i donar feina a un gran nombre de persones amb minusvàlideses diverses: **"A les instal·lacions de l'Aldea el 99% dels treballadors tenen algun problema de mobilitat i, en canvi, la producció no s'ha aturat en cap moment. Els directius de Lear estan contents i continuen confiant en nosaltres."** Tot això fa que es miri el futur amb optimisme: **"De moment, penso que les perspectives són bones, perquè per desgràcia encara no tots els minusvàlids estan treballant. A més, i per molt que em costi de dir, sembla que la tendència de la societat actual és generar cada vegada més gent amb problemes d'aquest tipus causats per accidents d'automòbil o laborals, i ja que això no ho podem evitar, almenys hem d'intentar de trobar solucions que integren aquesta gent al món del treball."** I continua: **"No hem d'acostumar-nos a veure gent minusvàlida, aquesta no és la solució, com tampoc no ho és la de les pensions de 35.000 pessetes al mes. Perquè aquest tipus d'accions només volen tranquil·litzar una mica la consciència social. No ens hem d'enganyar, el minusvàlid el que vol no és una pensió, el que vol és treballar com tothom, que se li adapti el lloc de treball i pugui continuar portant una vida el més còmoda possible."**

La força de voluntat i l'energia d'en Ramon han estat claus per fer que les coses li sortissin com li han sortit i que encara pugui parlar amb aquest mateix entusiasme pensant en el futur: **"Jo no he volgut anar mai pel món amb l'etiqueta de minusvàlid penjada al coll; sempre he portat els bastons a les mans, però mai els he portat al cap."** La Federació d'Empresaris de Tarragona va reconèixer la seva empresa com la millor iniciativa empresarial de l'any i n'està molt orgullós: **"Penso que la feina feta està rebent un reconeixement que es mereix, perquè no som una empresa gaire diferent de les altres. Hem rebut diversos premis a la qualitat i estem dintre de les normes ISO, perquè l'únic que volem és continuar treballant com fins ara."** Com a qualsevol indústria que comença, els primers anys van ser els més complicats i va ser necessari buscar finançament, posar-hi moltes hores i il·lusions: **"Ramon Marimon, aleshores secretari de la Federació de Centres Especials de Treball, em va animar força. Ell era minusvàlid i va donar molt de suport a la meva idea, em va dir que les coses eren fàcils i que segur que sortirien bé. El cert és que de fàcil no ho era tant, però em va ajudar i vam reeixir."** La col·laboració de la seva esposa, M. Teresa, i de la seva filla Isthra, encara massa jove per saber si voldrà continuar l'esperit empresarial del seu pare, han estat fonamentals per a l'èxit del projecte d'en Ramon, una persona que amb serenor i amb una gran capacitat per transmetre les seves idees, ens ha donat a tots una lliçó d'humanitat.

**Hem demostrat que
els minusvàlids poden
fer feines que no siguin
ni deficitàries ni
marginals”**

Ramon Piñol - Tarragona (Tarragonès)